

8. העגל „שגב” בן „ברקן” ו„שולה” (בת קישון)
ב־5 התקופות האחרונות הניבה „שולה”:

תק' 5.	276	7342	296	4.03%	26.6	1071
תק' 6.	285	7496	286	3.82%	26.3	1002
תק' 7.	279	8454	295	3.49%	30.3	1058
תק' 8.	346	9653	385	3.99%	27.9	1114
תק' 9.	325	8288	325	3.92%	25.5	1001

מושה הימן

תצוגת בקר ה־17 של „און”

צמוד כדבעי לגוף. הפטמות האחוריות — רובן ממושקות לצדדים, אך יש גם שתולות בשכנות קרובה מדי זו לזו. אבל העטין בכללותו טוב ונות לחליבה. תנובות החלב גבוהות; לקראת התצוגה נסקרו 85 בנות. 71 מבכירות, שהמליטו בגיל 24 חודש. הניבו בממוצע 2952 ק”ג ב־122 ימי חליבה הראשונים; כ־20% של המבכירות הניבו תנובות יומיות מעל 30 ק”ג.

בנות אבנר, הן בעלות גוף ארוך והופעה חלבנית. העטינים פחות יפים: מלפנים — מחור לקים באמצע, מאחור — חיבור חלש במקצת. לפטמות צורה נאה, אך בחלק האחורי של הע־טין הן מתרחקות לצדדים. אגב — כל הבנים־פרים של „בראון” (כלומר — נכדיו) מולידים בנות, בהן מתבלטת השפעה מובהקת של הסבא על מיבנה כזה של העטין. ב־122 ימי חליבה הראשונים הניבו 63 בנות אבנר כ־3,000 ק”ג חלב. 22% מהן הניבו מעל ל־30 ק”ג ביום, והשיא — 42 ק”ג חלב.

הבן השלישי של „בראון” — דפני, יליד קיבוץ דפנה, הינהו האב הצעיר ביותר אשר בנותיו הגיעו לתצוגה; טרם מלאו לו 4 שנים. גילי ההמלטה של בנותיו שהוצגו נעו בין 25 ל־21 חודש. גיל ההמלטה הממוצע של אלו שבתצוגה ושל אלו שנסקרו לפני כן (32 בס”ה) הוא 23 חודש. דפני מוריש גוף גדול, שלד מוצק ועמוק. קבוצת בנותיו היתה בלתי מבוררת וקופחה משום כך, בהשוואה לשאר הקבוצות. רוב הבנות שלו המליטו בסמוך למועד התצוגה וטרם נמדדה תנובת החלב שלהן. על אף גילן

גם בשנת תשכ”ט התמידה ההתקדמות בטי־פוח הגזע הישראלי־פריזי שלנו. למען הבטיח את העלייה המתמדת בענף דרושה שקידה מת־מדת. מהבחינה הטיפוחית — תפקידן ואחריותן של האגודות להזרעה הולכים ומסתעפים בעקב גיוון הייעדים המקצועיים, המשקיים־כלכליים, וגם האסטטיים. הרי הפרה הרצויה צריכה להיות מסוגלת לנצל היטב את מוֹנֶה, להניב שפע של חלב בעל תכולת שומן גבוהה, להתבגר מוקדם ככל האפשר, להאריך ימים, לרקום בשר בעל איכות טובה, וגזרתה הנאה — שתהיה עטופה „פרווה” לפי האופנה האחרונה בארץ ובחוץ־לארץ. לשם השגת מטרות אלו עמלים הבוקרים והאגודות להזרעה.

ביום 10.11.69 ערכה אגודת „און” תצוגת בקר ה־17 שלה לבנותיהם של שישה פרים אשר ב„המתנה”. רכישת עגלים במספר גדול מבעבר, כ־15־20 בכל שנה, תובעת בירור מקיף ויסודי ובחירה קפדנית. יהיה איפוא ברור לכל בוקר כי אין אפשרות להשיג בסיטונות כמות כזו של עגלים מסוג מעולה.

הפעם הוצגו לשיפוט הקהל שש קבוצות של מבכירות. הגיעו לפרקן בנותיהם של שלושה בני „בראון” סברא, אבנר ודפני, קבוצת בנות של בן „עדי” עמיעד; של דגם בן „דביר” ושל יבין — בן „חלוצי”.

בנות סברא היוו את הקבוצה היפה ביותר; אחדות בהופעתן; גודל־הגוף לפי ממדים רצויים. החלק הקדמי של העטין — יפה. החלק האחורי שמוט במקצת. העטין בעל מירקם טוב,

אחידה למדי, בעלות־גוף בגודל ממוצע, אולם לא כן במיבנה העטינים; ריקמת העטין טובה, אך צורתו וחיבורו לגוף — בלתי אהודים. מה שמבליט את „דגם” באופן חיובי הוא „מהירות הגדילה” של בניו; 65 בניו שנשקלו בגיל שנה היו ב־10.3 ק”ג כבדים מבני גילם.

עד כאן, הכל חד וחלק: לשפוט פרות, לר־שום תנובות חלב ושומן, לחשב חישובים, לעבד נתונים ולארגן תצוגה — זו אמנם מלאכה רבה, אך קלה יחסית בשעה שעומדים להסיק מסקנות בדבר עתיד הפרים — מי לחיים ולעבודה פוריה, ומי לאונקל האיטליו.

לעת עתה הוחלט לצרף ל„סגל הנבחרת” את סברא בן בראון, והוא מומלץ גם להזרעת עג־לות. ביחס לחמשת הפרים הנותרים יש עדיין התלבטויות, ודינם ייגזר אחרי סיכום מקיף של הנתונים ושיקול דעת יסודי. אבנר הינו (בינ־תיים) בעל הסיכויים הטובים ביותר לזכות ב„הכ־שר”.

בכל קבוצה קושטה הפרה היפה בסרט צב־עוני. והנה „מלכות היופי”: „קובאנה”, בת סברא מהזרע; „הצבה”, בת אבנר ממולדת; „רגלה” — בת יבין מעיר־חרוד (מאוחד); „הלנה”, בת עמיעד משדה־אליהו; „נימפה”, בת דגם מדגניה א’ ו„אוקטבה”, בת דפני מיפעט. קהל גדול של בוקרים ואורחים רבים מהארץ ומחו”ל נהנו ממיפגש רעים במזג אויר נאה ומשיעור מאלף במאמצי טיפוח תכליתי.

ולבסוף מובאים במרוכז סיכומי — המבחן הגופני והתנובות של בנות הפרים הנ”ל.

הצעיר נראה גופן של המבכירות כבד למדי וארבע מבין ה־11 התבלטו באופן מיוחד מבחינה זו. ההתרשמות מהקבוצה כולה היא — אין בהן יופי ולא אחידות בהופעה. גם במבנה העטינים ססגוניות מרובה, עם פטמות עבות, לא יפות, ומיקום לקוי.

יבין הוא בנו של „חלוץ” (בן דנדי), שזכה בזמנו להימנות עם הפרים המבוקשים. בנותיו של יבין היוו קבוצה בעלת אחידות נאה, עטינים טיבים, אולם פטמות „ארכניות” במקצת. גופן הזק, נשען על רגליים גבוהות. החלק האחורי שמוט וייתכן שזוהי „ירושה” מהסב „פרזינט”, אביה של האם. נסקרו כ־100 בנות של יבין והם סווגו בדרגה דומה לזו של בנות סברא ואבנר. ב־122 ימי חליבתן הראשונים הניבו 78 מבכירות 2,940 ק”ג חלב.

בנות עמיעד, רובן ככולן היו מדולדלות בגופן, רות, ולא גדולות. גיל ההמלטה של הב־נות שבתצוגה — מעל לשנתיים. מבין 50 הב־נות, שעמדו בביקורת התנובה, רק אחת הניבה 30 ק”ג. ספק גדול, אם עמיעד יתפוס מקום בצמרת.

דגם הוא בן „דביר” (בן דנדי) ו„מולדת” (בת מותק). גילו כיום 4 שנים. הספקנו לשפוט 58 בנות שהמליטו ומ־38 יש כבר תנובות חלב רשומות. גיל ההמלטה של בנותיו הוא 23 חודש. קשה להסיק מסקנה כוללת לגבי כושר ההגבה של בנותיו, כשמספרן עדיין קטן והן צעירות יחסית. אך הרושם הראשון מקבוצה זו אינו מעודד במיוחד. בהופעתן החיצונית היוו קבוצה

תנובות החלב:

הפר	מספר בנות	שיא ממוצע: ק”ג חלב	מעל 30 ק”ג %	השיא: ק”ג חלב	122 ימי־חליבה			גיל המלטה: חודש
					מספר בנות	התנובה ק”ג חלב	ממוצע יומי ק”ג חלב % שומן	
סברא	88	26.1	20.—	37.6	71	2952	24.2	3.17
אבנר	80	26.9	22.—	42.—	43	2977	24.4	3.14
יבין	92	26.3	17.5	36.7	78	2940	24.1	3.02
עמיעד	50	24.6	2.—	30.1	13	2810	23.—	3.12
דגם	38	23.5	6.—	31.2				
דפני	17	25.—	18.—	36.4				

סיכום המבחן הגופני :

הפר	מספר בנות	גודל והיקף הגוף	אופי חלבני	רקימת בשר	רגלים וכתף	עטין קדמי	עטין אחורי	פטמות	מהירות גדילה בגיל שנה	
									מספר בנים	ק"ג בשר
סברא	86	טוב	טוב	טוב	טיב	טוב מאוד	כמעט טוב	טוב	48	—
אבנר	82	טוב	טוב מאוד	טוב	טוב	כמעט טוב	כמעט טוב	טוב	54	+ 4.5
יבין	97	טוב מאוד	טוב	טוב	טוב	טוב	כמעט טוב	טוב	46	—
עמיעד	54	כמעט טוב	טוב מאוד	טוב	טוב מאוד	טוב	טוב	טוב	64	— 5
דגם	58	טוב	טוב	טוב	טוב	כמעט טוב	כמעט טוב	טוב	65	—
דפני	32	מצוין	טוב מאוד	מצוין	טוב מאוד	טוב מאוד	כמעט טוב	כמעט טוב	65	+ 10.3

מנחם צננר

שריד, נובמבר 1969

חמישה בכרס אחת

אם, „החמישה”

הפעם הופתענו על ידי „חמישה” שנולדה ב-6.12.69 במושב עולש, במשקו של יוחנן מרדס. בראשונה יצאו 2 עגלות, אחריהן — עגל אחד ולאחריו שוב 2 עגלות. הלידה היתה נורמאלית. הופרשו 2 שיליות. המשקל של השגר כולו היה

כידוע, נמנה הבקר על בעלי-חיים חד-וולדניים. שיעור לידות תאומים בבקר נע בין אחוז אחד ל-3%. ידועים גם מקרים של „שלישיות”, אבל הם נדירים ביותר. בספרו של י. עצמון ישנו תצלום של שלישיה שנולדה לפרה במשקו של זולר בבאר-טוביה.

בעל המשק מר יוחנן מרדס מציג את „החמישה”